

12. Семенченко А. І. Електронне урядування в Україні: проблеми та шляхи вирішення / А. І. Семенченко // Електронне урядування. – 2010. – № 1. – С. 6–17.

13. Семенченко А. І. Теоретико-методологічні засади інституалізації державного управління у сфері електронного урядування [Електронний ресурс] / А. І. Семенченко, А. В. Журавльов. – Режим доступу : <http://www.academy.gov.ua/ej/ej14/txts/Semenchenko.pdf>

14. Становлення електронного парламенту в контексті європейської інтеграції / І. Ф. Корж, С. В. Лихоступ, В. М. Лихоступ, С. О. Дорогих. – К. : ТОВ "ПанТот", 2016. – 172 с.

15. Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 13.12.2010 р. № 2250-р [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2250-2010-%D1%80>

Надійшла до редколегії 27.04.16

Л.О. Матвейчук, канд. экон. наук, доц., докторант

Национальная академия государственного управления при президенте Украины, Киев, Украина

ЕЛЕКТРОННОЕ УПРАВЛЕНИЕ: ТЕОРЕТИЧЕСКИЙ АСПЕКТ

Исследовано теоретическое измерение электронного управления, проведен анализ подходов отечественных ученых к толкованию данного понятия и определено неоднозначное его толкование, которое указывает на несовершенство категориально-понятийного аппарата, что, в свою очередь, требует дополнительных научных исследований.

Ключевые слова: государственное управление, электронное управление, информационная политика, информационное общество, информационно-коммуникативные технологии.

L.O. Matvejciuk, PhD in Economics, Associated Professor, Doctoral Candidate

National Academy for Public Administration under the President of Ukraine, Kyiv, Ukraine

E-GOVERNANCE: THEORETICAL ASPECT

Annotation: The theoretical aspect of electronic governance has been analyzed, the approaches of Ukrainian scientists to the interpretation of this concept have been investigated. The ambiguous interpretation of this concept has been revealed, which points to the imperfection of categories definitions and the need for additional research.

Key words: public administration, e-governance, informational policy, informational society, information and communication technologies.

УДК 304

Г.А. Мединська, асп.

Національна академія державного управління при Президентові України, Київ

ОСНОВНІ ПРІОРИТЕТИ ГУМАНІТАРНОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

В статті розглянуто процес створення проектів Концепцій гуманітарного розвитку України. Проведено аналіз основних пріоритетів гуманітарного розвитку, які були запропоновані в даних проектах.

Ключові слова: гуманітарна сфера, гуманітарний розвиток, пріоритети гуманітарного розвитку, державне управління гуманітарним розвитком.

Постановка проблеми (опис проблеми, що аналізується, у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями). Головною цінністю в гуманітарній сфері України є людина, її життя та всебічний розвиток. Ключові норми даного напрямку державного управління гуманітарної сфери зафіксовано в прийнятій 28 червня 1996 року Конституції України. Ст. 1 Основного закону держави зазначає Україну як суверенну і незалежну, демократичну, соціальну, правову державу; ст. 3 – вказує, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються найвищою соціальною цінністю, а права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Саме тому утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави; ст. 15 – акцентує увагу вказує, що суспільне життя в Україні ґрунтується на засадах політичної, економічної та ідеологічної багатоманітності [3]. Варто зазначити, що розділ II Конституції України, присвячений правам, свободам та обов'язкам людини і громадянина [3]. Таким чином, в українському суспільстві проголошено фундаментальний принцип конституційного ладу – гуманізм. Спираючись на найвищу юридичну силу Основного закону України й на те що норми даного документу є нормами прямої дії, на впровадження зазначеного принципу мають бути спрямовані всі заходи, що їх вживають органи державної влади у сфері державного управління гуманітарною сферою.

Однак, погоджуючись з думкою П. Петровського [8] на сьогодні загостреної проблеми забезпечення основних прав і свобод людини в Україні, слід для її вирішення ґрунтовно теоретичне переосмислення зв'язку політики й права та вироблення сучасних законодавчо за-

кріплених цілей, принципів, пріоритетів, напрямів розвитку, завдань і механізмів їх реалізації, якими мають керуватися органи державної влади при здійсненні державного управління гуманітарною сферою.

Однак, державне управління розвитком гуманітарної сфери вимагає розроблення коротко-, середньо- і довгострокових прогнозів, головними складовими яких є духовний, культурний, науковий, освітній рівні та рівень охорони здоров'я, та відповідних програм галузевого, регіонального та державного рівнів. Тому такі державні документи, як стратегія та концепція є основною концептуальною положення щодо бажаного і можливого майбутнього розвитку гуманітарної сфери в Україні. Проте, в Україні жодного із зазначених документів, які важливі для розвитку гуманітарної сфери, досі не затверджено. Як зазначає П. Петровський [9], саме концепція – основне непохитне судження, що включає не тільки єдине бачення, а й задум, спрямований на його трансформацію в людську діяльність та реалізацію функцій вихідного підґрунтя чи конструктивного принципу його зміни. Тому концепція розвитку гуманітарної сфери є концептуальною базою стратегії суспільної стабільності, що зосереджує в собі усвідомлення її пріоритетної цінності, ресурсів і способів її досягнення.

Аналіз останніх публікацій за проблематикою та визначення невирішених раніше частин загальної проблеми. Аналіз останніх досліджень і публікацій з даної проблематики свідчить про те, що з боку державних діячів, науковців та громадськості значно підвищилася зацікавленість аналізу нормативно-правового регулювання гуманітарного розвитку України.

Зокрема, В. Бульба здійснював аналіз діяльності Громадських гуманітарних рад в контексті реалізації

державної гуманітарної політики [1], А. Меляков дослідив історію створення проектів Концепцій гуманітарного розвитку України [7], П. Петровський здійснив аналіз становлення гуманітарного розуміння держави в українській суспільно-політичній думці та в практиці державотворення [9], Ю. Рубан окреслив коло проблем, на вирішення яких спрямована Концепція гуманітарного розвитку України [15] та О. Степанко здійснив аналіз нормативно-правового забезпечення функціонування та розвитку гуманітарної сфери в Україні [16]. Однак залишилося поза увагою питання визначення основних пріоритетів гуманітарного розвитку в Україні.

Формулювання цілей (мети) статті. Метою статті аналіз основних пріоритетів гуманітарного розвитку України та запропонувати конкретні напрями їх вдосконалення.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Процес розроблення Концепції гуманітарного розвитку України в Україні розпочато тільки з 2000 року відповідно до Розпорядження Президента [12]. Був затверджений персональний склад Комісії з розроблення даної Концепції з 25 осіб, до якого увійшли представники центральних органів державної виконавчої влади, народні депутати, керівники і вчені провідних наукових та освітніх закладів держави. Але, як зазначають В. Бульба і А. Меляков [1], із-за політичних причин функціонування цієї Комісії було малопомітним та не ефективним. Згодом, у 2002 році, згідно з Розпорядженням Кабінету Міністрів України [14] було сформовано робочу групу у складі вже 36 осіб з розроблення проекту Концепції розвитку гуманітарної сфери. Проте в 2005 році дане Розпорядження втратило чинність.

У 2008 році за ініціативою третього Президента України – В. Ющенка поновлено процес розробки проекту Концепції гуманітарного розвитку України [4]. Відповідно до Указу Президента [13] відбувся Всеукраїнський форум інтелігенції, де обговорювався зазначений проект. Попередньо у всіх областях країни було розглянуто проект Концепції на громадських слуханнях, за результатами яких пропозиції та зауваження до даного документу були враховані. Разом з тим, експерти акцентували увагу щодо необхідності ретельного аналізу окремих положень Концепції та формуванню конкретних механізмів реалізації запропонованих рішень. У свою чергу Радник Президента України, Голова Національної ради з питань духовності і культури при Президентові України, академік НАН України М. Жулинський запропонував розроблення і прийняття Концепції гуманітарного розвитку кожної області, міста та району нашої держави. У 2009 році даний варіант проекту Концепції [6] був доопрацьований та оприлюднений для ознайомлення всіма зацікавленими особами. Однак не зважаючи на ґрунтовну роботу провідних науковців, громадських та політичних діячів щодо розроблення Концепції гуманітарного розвитку України, даний варіант документу не був ухвалений Верховною Радою.

У 2010 році за ініціативою четвертого Президента України – В. Януковича було утворено Громадську гуманітарну раду при Президентові України як консультативно-дорадчий орган гуманітарного спрямування [10]. Метою діяльності Громадської гуманітарної ради було врахування суспільно значущих інтересів у вирішенні найважливіших питань гуманітарного розвитку, підготовки пропозицій щодо забезпечення додержання прав та свобод людини і громадянина у сферах освіти, науки, культури і мистецтва, охорони здоров'я, інтелектуальної та творчої діяльності, впровадження системних реформ для досягнення відповідності європейським стан-

дартам захисту таких прав. За результатами засідання новоствореного консультативно-дорадчого органу Кабінету Міністрів України було доручено спільно з Національною академією наук України доопрацювати проект Концепції гуманітарної політики.

У листопаді 2011 році на засіданні зазначеного консультативно-дорадчого органу Президент висунув пропозицію щодо аналізу проекту Концепції Академією правових наук, педагогічних наук, Академією мистецтва та Спілкою ректорів вищих навчальних закладів України. У 2012 році відбувалось масштабне обговорення проекту Концепції гуманітарного розвитку [5]. У даному процесі були застосовані офіційні веб-сайти органів виконавчої влади, місцевого самоврядування, громадських організацій, вищих навчальних закладів тощо. Однак, спираючись на дослідження А. Мелякова [7], можна стверджувати про формальний підхід до обговорення Концепції на зазначених сайтах, а саме непоодинокі випадки ознайомлення певної групи осіб з існуванням проекту документу та його варіантом, розробленим ще в 2009 році.

Таким чином, починаючи з 2000 р. жодний з трьох спроб прийняти Концепцію гуманітарного розвитку не доведена до стану прийняття як закону, що негативно впливає на ефективне державне управління гуманітарною сферою та стримує її розвиток.

Проблема вибору основних пріоритетів гуманітарного розвитку (далі – ОПГР) України можна віднести до найбільш значимих та дискусійних на сьогодні. Вагоме значення цього питання обумовлене в першу чергу обмеженням фінансування та інших ресурсів для реалізації органами державної влади необхідних заходів в межах гуманітарної політики. Запропоновані в проектах Концепції ОПГР України наведені в таблиці 1.

Перш за все, слід звернути увагу, що в проектах Концепції 2008 та 2009 років, на відміну від 2012 року, акцентовано увагу на зорієнтованості ОПГР України на формуванні сучасної конкурентоспроможної нації (табл. 1). Однак, зазначене твердження суперечить ст. 3 Конституції України, де вказується, що "людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю" [3]. Таким чином, відбувається невірне формування розуміння "гуманітарний розвиток". У даному випадку людина стає засобом розвитку держави.

Тому ми погоджуємося з думкою П. Петровського щодо необхідності виділення основних складових теоретико-методологічного розуміння Концепції гуманітарного розвитку України, а саме [9]:

- формування розуміння поняття "гуманітарний розвиток" як направлення всіх сфер суспільства на усесторонній розвиток людини або як розвиток складових гуманітарної сфери;
- окреслення концептуальної відмінності між гуманітарною політикою, що утверджена на політичному і загальнодержавному рівні, та гуманітаризмом як пріоритетною системою цінностей і методологічною моделлю їх реалізації;
- осмислення значення категорії "концепція" у смисловій ланці інших категорій, що відображають логіку здійснення державного управління;
- формування єдиного парадигмального значення поняття "гуманітарний розвиток", що доповнює концептуальне розуміння терміну "гуманітаризм" визначенням сукупності ресурсів, напрямків, способів і окремих заходів із боку державного управління з метою досягнення поставлених цілей.

Таблиця 1. Основні національні пріоритети гуманітарного розвитку України, запропоновані в проектах Концепцій гуманітарного розвитку

Назва провідної установи, рік оприлюднення	Національний інститут стратегічних досліджень, 2008 рік [4]	Національний інститут стратегічних досліджень, 2009 рік [6]	Секція суспільних і гуманітарних наук Національної академії наук України, 2012 рік [5]
Основні національні пріоритети гуманітарного розвитку України	<ol style="list-style-type: none"> 1. Формування нової якості життя громадян України шляхом створення умов для всебічного гармонійного розвитку людини, реалізації нею всіх своїх професійних можливостей, досягнення високих соціальних стандартів, впровадження пріоритетів здорового способу життя, гармонізації людського і природного середовища, підтримки сім'ї та сприяння народжуваності. 2. Формування суспільства знань, де знання та можливості їх практичного застосування стануть важливим засобом самореалізації і розвитку особистості та ключовими чинниками прискореного розвитку держави і суспільства. 3. Соціальну активність громадян, формування розвиненого громадянського суспільства. 4. Культурну та політичну консолідацію української нації в якості модерної європейської спільноти. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Формування нової якості життя Українського народу шляхом створення умов для всебічного гармонійного розвитку людини, реалізації нею всіх своїх професійних можливостей, досягнення високих соціальних стандартів, впровадження пріоритетів здорового способу життя, гармонізації людського і природного середовища, збереження та зміцнення здоров'я громадян України, підтримки сім'ї та сприяння народжуваності; 2. Формування суспільства знань, де знання та можливості їх практичного застосування стануть важливим засобом самореалізації і розвитку особистості та ключовими чинниками прискореного розвитку держави і суспільства; 3. Розвиток креативного потенціалу людини і суспільства; соціальну активність громадян, формування розвиненого громадянського суспільства. 4. Культурну та політичну консолідацію української нації в якості модерної європейської спільноти. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Впровадження високих соціальних стандартів життя. 2. Пріоритет прав людини та громадянських свобод як критерій оцінки ефективності діяльності держави та рівня розвитку суспільних відносин у країні. 3. Рівність прав і свобод людини незалежно від національності, мови, ставлення до релігії, приналежності до соціальних груп і громадських об'єднань. 4. Збереження традиційної для України багатомовності, розвиток усіх мовних груп відповідно до Європейської хартії регіональних мов або мов меншин. 5. Забезпечення повноцінного розвитку і функціонування української мови як державної, згідно з Конституцією України. 6. Вільний доступ широких верств суспільства до культурних надбань. 7. Збереження та охорона культурної спадщини. 8. Підтримка розвитку і взаємозбагачення культур етносів, що проживають в Україні. 9. Підтримка сучасних форм мистецької та інтелектуальної творчості. 10. Забезпечення діалогу держави і громадянського суспільства.

У проектах Концепції гуманітарного розвитку 2008 та 2009 років до ОПГР відноситься формування нової якості життя українського народу, а в проекті 2012 року – впровадження високих соціальних стандартів життя (табл. 1.). Однак, відповідно до Закону України "Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії" [11] з метою дотримання державних соціальних гарантій, оцінки ефективності державної соціальної політики, її впливу на рівень та якість життя в Україні здійснюється постійний державний моніторинг у сфері застосування та фінансового забезпечення державних соціальних стандартів і нормативів. Тобто соціальні стандарти є показником якості життя. Таким чином, до ОПГР необхідно віднести формування нової якості життя українського народу.

Здійснення гуманітарної політики в Україні можливе лише за умови забезпечення рівності прав і свобод людини незалежно від національності, мови, релігійних переконань, приналежності до соціальних груп і громадських об'єднань. Дане твердження закріплене в Основному законі державі [3] та відображає одне з базових завдань держави щодо консолідації суспільства, гуманного співіснування і взаємодії людей між собою. Тому ми погоджуємося з думкою авторів Концепції гуманітарного розвитку від 2012 року щодо включення даного пріоритету до ОПГР.

Слід зауважити щодо відсутності в проектах Концепції гуманітарного розвитку 2008 та 2009 років пріоритету прав людини та громадянських свобод як критерію оцінки ефективності діяльності держави та рівня розвитку суспільних відносин у країні (табл. 1). Права людини та громадянських свобод є одним з провідних ціннісних орієнтирів суспільного розвитку. Він впливає на характер держави, обмежуючи його всевладдя, та сприяє встановленню демократичної взаємодії між державною владою і індивідом, звільнивши останнього від надмірної опіки та придушення його волі і інтересів з боку владних структур. Формування правової держави неможливий без утвердження в суспільній свідомості та практиці прав людини та громадянських свобод. Можна сказати, що права і свободи – провідний правовий інститут в сучасному світі. Отже, одним з ОПГР України має стати утвердження та забезпечення прав і свобод людини та громадянина, що є базовим показником діяльності держави та рівня розвитку суспільних відносин у країні.

У проекті Концепції гуманітарного розвитку 2012 року, на відміну від – 2008 та 2009 років (табл. 1), відсутні основні пріоритети збереження традиційної для України багатомовності, розвитку всіх мовних груп та забезпечення повноцінного розвитку і функціонування української мови як державної. Мова – не тільки засіб комунікації, а й фундаментальний фактор консолідації нації, оскільки вона є основою її духовності та історичної пам'яті. Сьогодні Європейська хартія регіональних мов або мов меншин слугує концептуальним орієнтиром ефективною мовної політики в Україні. Одним з основних пріоритетних принципів і цілей даного міжнародного документу є збереження та розвиток мовного європейського розмаїття [2].

Однак, в державі мовне питання стає засобом конфронтації та розколу суспільства. Цей аспект насамперед необхідно враховувати в сьогоденному державному управлінні гуманітарною сферою в Україні, коли збільшуються спроби обмежити роль української мови як дієвої складової консолідації нації. Тому розв'язання фундаментальних мовних проблем вимагає формування відповідної політики, яка заснована на засадах української національної державності. На нашу думку, саме за-

значені пріоритети мають стати базовими для подальшого гуманітарного розвитку держави та включені до ОПГР.

Також вважаємо за необхідне включення до ОПГР України збереження та охорону культурної спадщини, запропонованого в проекті Концепції від 2012 року (табл. 1.). Важливим завданням в державному управлінні гуманітарною сферою є збереження та охорона культурної спадщини українського народу тому, що загальна історія нації втілена в культурі. Слугуючи ціннісним орієнтиром в соціумі культура є підґрунтям для розвитку загальноукраїнської культурної ідентичності. Збереження та охорона культурної спадщини – один з необхідних умов суспільної стабільності країни, забезпечення її національної безпеки, цілісності та різноманітності її культурного простору. Збереження та охорона культурної спадщини передбачає вільний доступ широких верств суспільства до культурних надбань. Тому недоцільне виокремлення даного пріоритету, як було запропоновано в проекті Концепції 2012 року (табл. 1.). Необхідно включити його до основних напрямів державної політики в цій сфері, а саме:

- дослідження вітчизняного культурної спадщини;
- розробку орієнтирів культурної політики щодо формування загальноукраїнської громадянської ідентичності;
- поширення знань про історію та культуру України;
- виховання підрастаючого покоління в дусі правової свідомості, громадянськості, патріотизму і вільної творчої самореалізації особистості;
- забезпечення широкого доступу всіх соціальних верств населення до цінностей вітчизняної культури.

У проекті Концепції гуманітарного розвитку України 2012 року, на відміну від – 2008 та 2009 років, до основного пріоритету відноситься підтримка розвитку і взаємозбагачення культур етносів, що проживають в Україні (табл. 1.). Соціально-політичні трансформації пострадянського періоду історії України призвели до загострення ряду проблем, зокрема до взаємодії національних культур як факторів вдосконалення міжнародних відносин у державі. Взаємодія культур етносів в Україні – об'єктивний процес, який має глибоке історичне коріння. Результатом такої взаємодії є формування загальнонаціональних культурних цінностей багатонаціонального народу держави. Саме культура етносів України є фундаментом загальнонаціональної культури, що є непорушним гарантом формування моральних основ держави та громадянського суспільства. В умовах формування громадянського суспільства особливо важливого значення набувають зусилля, спрямовані на розвиток і взаємозбагачення культур етносів, що проживають в Україні. Чим розвиненіша національна культура, тим більше вона здатна до включення в сферу духовного спілкування цінності культури різних націй і тим більші можливості вона представляє для духовного збагачення особистості. Таким чином, підтримка розвитку і взаємозбагачення культур етносів, що проживають в Україні, є базовим пріоритетом гуманітарного розвитку.

Як зазначено в проекті Концепції гуманітарного розвитку від 2012 року, на відміну від – 2008 та 2009 років, підтримка новітніх форм мистецької, інтелектуальної та наукової творчості, як своєчасна реакція на вимоги і виклики сьогодення, є запорукою культурного прогресу. Сучасна мистецька, інтелектуальна та наукова творчість має стати базовою системою цінностей кожної людини, що відкоригує духовні дефекти суспільства [5]. Тому даний пріоритет слід включити до ОПГР.

У проекті Концепції гуманітарного розвитку 2012 року, на відміну від – 2008 та 2009 років (табл. 1), відсутній основний пріоритет забезпечення діалогу держави та громадянського суспільства. У сучасній демократич-

ній державі створення умов для розвитку громадянського суспільства є ключовим і обов'язковим фактором, що забезпечує необхідну платформу для формування активної позиції демократичних інститутів і налагодження відносин між державою та інститутами громадянського суспільства на принципах партнерства, взаєморозуміння і взаємної відповідальності. Лише в такому рівноправному діалозі можна домогтися максимального врахування інтересів та потреб громадян у гуманітарній сфері та ефективної реалізації прийнятих в умовах консенсусу рішень, що передбачає рівну відповідальність учасників за втілення у життя намічених кроків [5]. Отже необхідно включити даний пріоритет до ОПГР.

Висновки і перспективи подальших досліджень.

Таким чином, на нашу думку, до ОПГР України є:

1. Формування нової якості життя Українського народу.
2. Пріоритет прав людини та громадянських свобод як критерій оцінки ефективності діяльності держави та рівня розвитку суспільних відносин у країні.
3. Рівність прав і свобод людини незалежно від національності, мови, ставлення до релігії, приналежності до соціальних груп і громадських об'єднань.
4. Збереження традиційної для України багатомовності, розвиток усіх мовних груп відповідно до Європейської хартії регіональних мов або мов меншин.
5. Забезпечення повноцінного розвитку і функціонування української мови як державної, згідно з Конституцією України.
6. Збереження та охорона культурної спадщини.
7. Підтримка розвитку і взаємозбагачення культур етносів, що проживають в Україні.
8. Підтримка сучасних форм мистецької та інтелектуальної творчості.
9. Забезпечення діалогу держави і громадянського суспільства.

Перспективою подальшого дослідження є окреслення пріоритетів гуманітарного розвитку в міжнародному законодавстві.

Список використаних джерел

1. Бульба В. Г. Громадські гуманітарні ради як інструмент вдосконалення державної гуманітарної політики [Електронний ресурс] / В. Г. Бульба, А. В. Меляков // Державне управління удосконалення та розвитку : Електронне наукове фахове видання Академії муніципального управління – 2011. – №3. – Режим доступу : <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=262>
2. Європейська хартія регіональних мов або мов меншин [Міжнародний документ від 5 листоп. 1992 р.] [Електронний ресурс].

– Режим доступу : http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/994_014?nreg=994_014&find=1&text=%E7%E1%E5%F0&x=0&y=0

3. Конституція України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>

4. Концепція гуманітарного розвитку України [Електронний ресурс] / Проект від 14 березня 2008 р.; Нац. ін.-т стратегічних досліджень. – Режим доступу : <http://old.niss.gov.ua/table/konsep.htm>

5. Концепція гуманітарного розвитку України на період до 2020 року [Електронний ресурс] / Проект від 16 серп. 2012 р. – Режим доступу : http://osvitportal.loda.gov.ua/old/portal/Library/ogliad%20presy/Konceptcia_2.doc

6. Концепція гуманітарного розвитку України на період до 2020 року. Проект [Електронний ресурс] // Стратегічні пріоритети. – 2009. – № 3. – С. 11–30. – Режим доступу : <http://dniprorada.gov.ua/files/gumanitar-2020.pdf>

7. Меляков А. В. Концептуальні підвалини гуманітарної політики України: до історії формування [Електронний ресурс] / А. В. Меляков // Актуальні проблеми державного управління. – 2013. – № 2. – С. 280–289. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdy_2013_2_40

8. Петровський П. М. Правові засади здійснення державної гуманітарної політики [Електронний ресурс] / П. М. Петровський // Актуальні проблеми державного управління : [зб. наук. праць / редкол. Корженко В. В. (голов. ред.) та ін.]. – Х. : ХарPI НАДУ "Магістр". – 2008. – № 2 (34). – С. 161–169. – Режим доступу : http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&S21P03=FILEA=&S21STR=apdy_2008_2_22

9. Петровський П. М. Гуманітарний ресурс демократизації державного управління України: теоретико-методологічний аспект : [монографія] / П. М. Петровський – Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2013. – 264с.–С.90.

10. Про Громадську гуманітарну раду [Електронний ресурс] : Указ Президента України від 2 квіт. 2010 р. № 469/2010. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/469/2010?nreg=469%2F2010&find=1&text=%EA%EE%ED%F6%E5&x=0&y=0>

11. Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії [Електронний ресурс] : Закон України від 5 жовт. 2000 р. № 2017-III. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2017-14?nreg=2017-14&find=1&text=%FF%EA%V3%F1%F2%FC&x=0&y=0#w11>

12. Про Комісію з розроблення Концепції розвитку гуманітарної сфери України [Електронний ресурс] : Розпорядження Президента України від 21 січ. 2000 р. № 19/2000-рп. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/19/2000-%D1%80%D0%BF>

13. Про підготовку та проведення Всеукраїнського форуму інтелекції [Електронний ресурс] : Указ Президента України від 11 січ. 2008 р. № 12/2008. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/12/2008>

14. Про утворення робочої групи з розроблення проекту Концепції розвитку гуманітарної сфери [Електронний ресурс] : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 1 бер. 2002 р. № 95-р. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/95-2002-%D1%80>

15. Рубан Ю. Концептуальні засади гуманітарного розвитку України: стратегічні пріоритети державної політики / Ю. Рубан // Стратегічні пріоритети. – № 3 (12). – 2009. – С. 5-10. – Режим доступу : http://old.niss.gov.ua/book/StrPryor/StPrior_12/2.pdf

16. Степанко О. В. Нормативно-правове забезпечення функціонування та розвитку гуманітарної сфери України [Електронний ресурс] / О. В. Степанко. // Державне будівництво. – 2011. – № 2. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2011_2_55

Надійшла до редколегії 20.04.16

Г.А. Мединская, асп.

Национальная академия государственного управления при Президенте Украины, Киев, Украина

ОСНОВНЫЕ ПРИОРИТЕТЫ ГУМАНИТАРНОГО РАЗВИТИЯ В УКРАИНЕ

В статье рассмотрено процесс создания проектов Концепций гуманитарного развития Украины. Проведен анализ основных приоритетов гуманитарного развития, которые были предложены в данных проектах.

Ключевые слова: гуманитарная сфера, гуманитарное развитие, приоритеты гуманитарного развития, государственное управление гуманитарным развитием.

G.A. Medinska, PhD student

National Academy of Public Administration, under the President of Ukraine, Kiev, Ukraine

THE MAIN PRIORITIES OF HUMANITARIAN DEVELOPMENT IN UKRAINE

In the article the process of creating of projects of Concepts of humanitarian development of Ukraine is discussed. The analysis of the main priorities of human development that have been proposed in these projects is carried out.

Keywords: humanitarian sphere, human development, human development priorities, public governance of humanitarian development.